

Izhaja
10. in 25. dne
vsakega me. ca.
Stoji za
celo leto 3 gld. —
pol leta 1 „ 60
četrt „ — „ 80
Posamezne štev.
15 kr.

Oznaniła
ikrat natisnena
od vrste 15 kr

Naročnina,
oznaniła in reklamacije
pošiljajo se
upravnističu
v Maribor.

Odpete reklamacije
so poštnine proste.

POPOTNIK.

Glasiło

„Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

Izdajatelj in urednik:

M. J. Nerat, nadučitelj.

Spisi in dopisi
pošiljajo se
uredništvu
v Maribor,
Reiserstrasse 8

Pismom,
na katera se želi
odgovor,
naj se prilepe
primerna poštna
znamka.

Na anonimne do
pise senozni amo

Nepraktovani pisna,
se ne sprejemajo.

Rokopisi
in ni
ceca pošlani knjige
se ne vračajo.

Razvada pri šolskih veselicaħ.

„Kiamt ma da Bua vom Schulfest mit a'n Rausch ham; na, was Schön's lernen's da“, tako nekako slišal sem bil nekega dne začetkom letošnjih jesenskih počitnic, sedeč med večjo družbo pri mizi pred vaško gostilno na gorenjem Štajerskem. Ozrši se, vidim gostilničarja samega, ki je z desnico vodil za roko dečka kakovih deset let proti naši mizi. Le-ta položil je bil v zadregi prosti komolec preko oči, a stari odbil mu ga je z neko robotstjo, koja se nikakor ni vjemala z izjemno njegovo prejšnjo uljudnostjo proti nam. Plaho opiral je deček v nas motne oči, na licih, čelu in vratu pa mu je žarila ona omejena rudečica, koja naslika alkohol in ki se prav slabo podaja celó otročjemu lieu. Gostilničar nam nato jezen razloži, da se je bila vršila ta dan v slovesen završek šolskega leta šolska veselica ter da se ga je njegov sinek pri tej priliki čez mero nalezal.

Misel, koja se mi je pri sličnih prilikah doma že često vsiljevala, dozorela mi je ta trenotek v jasno spoznanje, da to, kar sem zdaj tu videl in slišal ter kar sem jednakega videl že doma, nikakor ni prav in v soglasji z našimi nazori o vzgoji in izomiki ter da ni le lehkomiselnó in brezpametno, temveč, da je naravnost hudobno in kaznjivo take in slične razvade trpeti ali celó pospeševati.

Ugovori, kakor „kaj pa, če enkrat v letu“, — „naj se veseli“ svedočijo o kratkovidnosti dotičnikov. Prvič ne ostane pri tem „enkrat“: slab vzgled miče silneje, ko dober, in stariši, ki že itak imajo navado nuditi deci vpijanljivih pijač, dajali jih jej bodo v prihodnje še bolj brez pomisleka, če vidijo, da učitelji sami to dovoljujejo, a kar se drugič veselja tiče, katero naj bi deco za trud in napore odškodovalo, vemo pač vsi, kolike vrednosti je. Še odrasli trdo plačuje veselje, koje si je bil z alkoholom pošiloma pripravil, kaj pa še otrok! Ono, ko bi se tudi le-to ne godilo čez mero, vendar ostane graje vredno, in onega učitelja, ki bi mi tu ne pritrđil, moral bi v etičnem oziru staviti pod omenjenega priprostega gostilničarja, ki se je s sveto jezo znosil nad to razvado.

Stara navada je bila in bo pri nas in skoro da pri vseh narodih, da se pri vsakojakem kolikanj slovesnem dogodljaji popije kupica medú, piva, vina . . ., naj si bo krst, gostija, sloves, povsod igra alkohol važno ulogo, naj si že ima vedriti ali tolažití in celo nepoklican bi bil, ko bi hotel zoper le-te navade rovati. Umljivo je, če odrasli v današnjih burnih časih, v borbi za obstanek odrevenele živee sem ter tja umetno vzdramljajo, da tem potem dospejo do višje stopnje vživanja, umljivo tudi, če si sličnim potom staričave ženice pomorejo s „kafeinom“, da ž njim poživijo slabotni stroj, ki zdaj zopet

tvori razvozanemu jezičku obilo snovi, a neumljivo je, kako se je mogla vsiliti ta navada v nežne kroge, neumljiva nespamet, hoteti vedriti s takovimi sredstvi otročje sree. Otročje tako vsprejemljivo čustvo pač bolj prikladnim, naravnim potom zahteva razvedrenja in ga tudi najde. Opozori ga na žuborenje studenea, šumljanje gorskega potoka, opozori na skrivnostno šepetanje temnega gozda, na prijeten vonj pisanih livad, na plavajoče megllice in oblake in na neizmerno sinje nebo, ki se v svojej veličasti spenja nad njimi. Zdaj še primernih pesmi in nagovorov in njegova duša bo vzkipela v jasni radosti, krepkejše in lepše, kakor tedaj, če ga zalivaš z neprikladno, njegovo nežno živčevje nenaravnim potom razburjajočo pijačo. Kaži mu naravo v svojej rajskej lepoti in milobi in ti ga boš vedril in plemenil ob jednom!

Med tem, ko se snujejo društva, kujejo postave, da se pride v okom strasti pijančevanja, pa bi naj mi deco k temu navajali! Kaka ironija! V šoli se rotimo in grozimo na vse, kar je alkoholovega rodu — pri prvi in jedinej priliki pa bi ponujali ta strup sami!

Pa, v mladem bitji so pojavi po telesnem vživanji dokaj močnejši in ni še vse storjeno z duševno hrano; zato in pa, da ima veselica pravi pomen ter se vtisne deci živo v spomin, ustrezati bo treba tudi onim. No, o tem mi pač ni treba dalje govoriti. Lahko je oskrbeti boljših jedi, lahko zdrave pijače, naj si že bo dobre vode, mleka, malinoveca ali kakovega drugega soka, ki zadošča in ugaja deci bolje nego kislina ali grenčica, in čegar vživanje odveže učitelja odgovornosti — za nasledke po vživanji vpijanljivih pijač.

J. Fischer.

Leposlovje — izobraževalna sila.

Profesor Janko Košan.

(Konec.)

Že ti kratki podatki nam pričajo, da so takšni spiski prisiljeni in preosebni, da ni moči subjektivnost tolikanj izločiti, da bi nas kdo osrečil z vsaj primeroma objektivnim vodilom. Vrlo pa se pred drugimi odlikuje Schönbachov knjižni spisek (*Klassiker der Weltliteratur*. Glej njegovo knjigo „Ueber Lesen und Bildung“, str. 237—241), ki ni v nobenej zvezi s Pfeilstückerjevim podjetjem. Iz njega veje celo druga, blagodejna sapa. Tu ne najdeš tistih nesrečnih številnih vrst, vendar se drži blizoma stotnice; dalje je — in v tem prekaša Schönbach vse svoje tovariše — izključena prava učena literatura. Jutrovcí so zastopani le po svetem pismu (ki se navadno prišteva k nabožnemu slovstvu), Grki s 13 številkami, Rimljani s 6, Nemci z 22, Slovani s 5 (Prešeren, Srbske narodne pesmi, Puškin, Lermontov, Nekrasov, Mickiewicz), severni narodi s 5, Angleži in Amerikanci s 15, Francozi s 18, Italijani z 8, Španci in Portugaleci s 5, Madjarji z 2, krščansko nabožna literatura z 2. Skupno število znaša torej 102, a prijetno nas dirne, ko vidimo, da je pisatelj popolnoma neprisiljeno naletel na to število.

Čeravno nam mora vsakdo pritrčiti, da je Schönbachov spisek sestavljen jako previdno, nepretirano in precej objektivno, vendar tudi ni nikoga, ki bi se ž njim popolnoma strinjal. Očitati mu moramo, da je sprejel v svoj spisek imena, ki v prvi vrsti zanimajo slovstvenega zgodovinarja, n. pr. Herodot, Teokrit, Angleži Bunyan, Percy, Steele; a pogrešamo marsikaterega blaga, ki je velike važnosti za našo omiko. Komu se n. pr. niso priljubile pravljice „Tisoč in ena noč“ ali narodno blago slovansko sploh, koje občuduje ves omikani svet? Najodličnejše mesto v svetovnem slovstvu zavzemljejo tudi možje, n. pr. Ivan Mažuranič (Smrt Smail-age Čengića), Fjodor Dostojevskij, Ivan Andrejevič Krylov, Vizarijon Grigorjevič Belinskij (največji slovanski kritik), Ivan Tur-

genjev, Nikolaj Gogol, Taras Grigorovič Ševčenko (Malorus), Jan Neruda, Božena Němcova, Julij Stowacki, grof Žiga Krasinski, grof Aleksander Fredro. Njim se po pravici pridružujejo Francišek Levstik, Ivan Gundulič, Stanko Vraz, Peter Preradovič, Avgust Senoa, Aleksej Pisemskij, J. A. Gončarov, Aleksej Kolcov, ukrajinski pesnik Anton Malezewski (Marija) in ukrajinski slavček Jož. Bohdan Zaleski, Jož. Ignacij Kraszewski (le nekaj), Henrik Sienkiewicz, Mihael Czajkowski, Francišek Ladislav Čelakovský i. dr. — ne gledé na žive pesnike slovanske.

Ne smemo se čuditi, da je Schönbach o slovanski književnosti le slabo poučen. Vse, kar ve o njej, zajemal je iz nemških, deloma zelo pomankljivih prevodov, večinoma Reclamovih. Zato mu tudi ne bomo zamerili, da je sprejel v svoj imenik J. N. Nekrasova, pesnika nihilizma, a mnogo odličnejših pa prezrl. — Da se je pa držal kolikor toliko določenega števila 100, zato pa ima tehtnih vzrokov; kajti misel sama na sebi ni napačna, le možje, ki so si to misel v glavo vbili, jo nesrečno izvajajo. Tukaj gre — tako mislimo mi — le zato, da izberemo iz bogatega zaklada svetovne literature najboljše knjige za malo knjižnico, za domačo knjižnico, v kateri je zbranih toliko knjig, da je lahko prečita človek, ki mu skrb za vsakdanji kruh jemlje lepšo polovico njegovega življenja, in ki se lahko brez velikih denarnih žrtev omisli tako knjižnico. — In odkrito izpovemo, da smo namerjavali tudi sami v tem smislu sestaviti tak imenik iz slovenskega, oziroma slovanskega stališča, povabiti imenitne slovenske in slovanske žive knjižnike; da naj svoje misli izrazijo o našej nameri, in da naj stavijo svoje nasvete, za javnost pripravne. A čim natančneje smo preudarjali celo stvar od vseh strani, tem bolj nam je upadalo sree, in naposled se nas je lotila bojazen, da nas bode kdo uvrstil med tiste abotnike, ki si še dandanes glavo belijo, premišljevaje o krožni kvadraturi ali o „perpetuum mobile“.

Največjo preglavico nam je delalo vprašanje: Ali je mogoče sestaviti le jeden spisek, oziraje se na različno stopinjo omike čitateljev? Lubbock si lahko pomaga; njemu je podlaga srednja, ne višješolska omika. Ali taka določba je le opravičena pri znanstvenem slovstvu. Tu je dovolj knjig, ki se izključno ali vsaj v prvej vrsti obračajo do strokovnjaka, tu nahajaš dosti takih spisov, ki so, kakor je čitati na naslovnem listu, namenjeni le „širjemu krogu omikancev“, zopet drugi so pisani le „za priprosto ljudstvo“ ali za „doraslo mladino“. Celo drugače je na polji umetnosti sploh in pesništva še posebej. Tukaj je občinstvo raznolično, in dasi visoko izobraženi ljudje mnogo umotvorov bolj ceniti in čislati morejo nego manj izobraženi, vendar smo po milosti boginje umetnosti vsi ravnopravni, ter „narodno slovstvo“ ima lepi poklic, da se okleplje celega naroda.

Imenik, ki obsega le proizvode lepe literature, ne sme gledati zgolj na potrebe srednjega stanu, ampak mora ustrezati ravno tako visoko omikanim kakor manj omikanim krogom. — A s tem pa še nismo vseh ovir s pota spravili. Rešiti nam je še celo kopico vprašanj. Kje naj začenja poluomikanec, da ne le razume pesnika, ampak da ga tudi miče tvarina sama? Ali se naj ravna po časoslovnem ali abecednem redu? Ali se naj prepušča brez kažipota naključju, kakor ga je volja? Takih in enakih vprašanj se ne smemo izogibati, zlasti ker je baš tistim, katerim sreča ni bila tako mila, da bi zajemali iz polne skledе šolskega uka, ki si pa prizadevajo priučiti se temu, kar so zamudili, treba vestnega vodnika in svetovalca, in že radi tega zaslužijo, da se za-nje najbolj brigamo.

Da se je sestaviteljem knjižnih imenikov v prvej vrsti ozirati na različne stopinje omike čitateljev, čutili so dobro razsodni možje. Omeniti nam je med drugimi profesorja

G. Droysen, ki pravi:¹⁾ „Dieses Verzeichnis ist nach dem verschiedenen Charakter des lesenden Publicums zu gruppieren, und zwar so, wie es etwa ein Musiklehrer machen würde, der seinen Schülern ein Verzeichnis der Compositionen gibt, die er ihnen zu executieren empfiehlt, wo er dann mit dem leichter Spielbaren und leichter Verständlichen beginnt und zum Schwereren und Schwierigeren fortschreitet“. Jemnakih mislij je modroslovec E. pl. Hartmann rekoč:²⁾ „Um den löblichen Zweck: autoritative Anleitung zu guter Lectüre für Halbgebildete zu fördern, wäre etwa folgender Weg einzuschlagen. Es ist zunächst die Bildungsstufe genau festzustellen, für welche die Anleitung bestimmt ist, z. B. die Bildung der höheren Töchter- und Bürgerschule, welche ungefähr den Anforderungen der Einjährig-Freiwilligen-Prüfung entspricht“. Kdor stvar le površno presoja, temu zdi se Hartmannov nasvet jako umesten, češ da nam je to težavno vprašanje najlažje rešiti v zvezi z učnim in izobraževalnim smotrom naših učilišč, da razločujemo n. pr. stopinjo omike občne ljudske, meščanske, srednje in visoke šole. A na natančnejši pogled kmalu vidimo, da je nespametno, se tam, kjer gre za kolikor mogoče obče veljavne nasvete, pretirano natančno držati obstoječih, a dokaj različnih šolskih uredb.

Nekateri književniki, ki jemljejo tudi praktično stran knjižnih spisikov v poštev, skušajo ustreči občinim potrebam čitateljstva s tem, da je razvrstijo glede na različne stopinje omike v tri istosredne kroge. Prva skupina obsega tiste leposlovne klasike, katere umeva priprosti narod, ki se je šolal v ljudski šoli. Večina za to stopinjo izbranih knjig je primerna tudi za mladino.

Druga skupina se ozira na potrebščine inteligentnega meščanskega stanu, tretja pa obsega ona dela, ki so razumljiva do cela izobraženim možem. — A pomisliti moramo, da nam ni moči shajati z 20 skupinami, nikakor ne s tremi. — Stoprv ako v nemar ne puščamo vsakdanjih opravkov, starosti, spola čitateljev, zajdemo v pravi labirint, iz katerega ne najdemo izhoda. Čuditi se še moramo, da spisatelji te vrste ne zahtevajo od naših pesnikov, naj dajo na načelni list nove knjige tiskati, da je namenjena nežni mladini ali mladeniču ali devici, da je delo pripravno le za zakonsko ženo ali priletnega moža.

Tako smo torej v malo besedah posneli in ponovili razloge, ki so nas oplašili, da nismo liki drugim, kateri so se s tem vprašanjem bavili, spisali jednak knjižni imenik z ozirom na naše domače razmere in potrebe. Vprašanje o „najboljih knjigah“ se ne da rešiti. Pri vsem tem pa je težnja, izbrati za narod primerne izobraževalnega leposlovnega berila, neizmerne važnosti in baš v sedanji dobi realizma, naturalizma in materijalizma naravnoč potrebna. Vse prizadeve, ki imajo nalogo blagonravje in prosveto človeško pospeševati, so vesoljnej omiki v prid; zato moramo vsako podjetje, ki nas približuje glavnemu smotru, z veseljem pozdravljati. Ta glavni smoter pa, do katerega nas dovajajo vsa pota in vse stezice, more biti zgolj sama omika v najboljšem in najblažjem pomenu besede, ona omika, ki obljemlje vse, prostaka in plemiča, učenjaka in neveščaka, staro in mlado; in med vsemi viri takšne omike — kolikor je moremo zajemati iz knjig — bodo neminljivi umotvori pesniški na števeke zavzemali najodličnejše mesto.

Završujoč svojo razpravo prosimo častite čitatelje in čitateljice „Popotnikove“, da blagovolijo sami popraviti tiskarske pogoške, ki so se vrinili tu in tam, večkrat na kvar umevnosti stavka. Tudi odkritosrečno priznavamo, da ima spis dosti pomanjkljivosti, a tolaži nas zavest, da smo s svojim okornim peresom morebiti vzbudili v tem ali onem čitatelji večje zanimanje za leposlovje sploh in za leposlovje slovensko posebej, da je odslej bolj čisla, podpira in med rojake širi. Ako smo to dosegli, je majhen trud, ki nam ga je prizadela ta razprava, obilo poplačan.

¹⁾ Pfeilstücker, „Die hundert besten Bücher, str. 2.

²⁾ N. n. m. str. 8.

Cesarska pesem.

(Za višjo stopnjo.)

Ker je cesarska pesem izraz čustev vsakega domoljubnega Avstrijanca, je tudi treba, da jo vcepimo v srca mladine, da se nje vzvišene misli spojijo z mesom in krvjo. Če hočemo to doseči, moramo mladini pesem umevno raztolmačiti, pri vsaki ugodni priliki pa ponavljati. Najugodnejša dneva pa sta 18. avgust in 2. december (4. oktober kot godovni dan pade navadno v šolske počitnice). Spominjajmo se radi te svete dolžnosti in odzivajmo se jej po moči.

I. Uvod. V vsaki šolski čitanki imate proti konci pesem, katero ste že večkrat slišali in tudi peli. Katera pesem je to? Zakaj se imenuje cesarska pesem?

II. Smoter. Danes si bomo vsebino cesarske pesmi natančneje ogledali. (Če ravno učenci višje stopnje pesem že na pamet znajo, je vendar dobro, da vzamejo knjige na klop, ker lažje spoznavajo po ločilih skupino mislij in duh ima oporo.)

III. Razprava. Povej mi 1. kitico (na pamet)! Kako se glasite prvi dve vrstici? Ti vrstici izražate željo. Kdo česa želi? (Mi, avstrijski državljani.) Česa želimo? (Da bi nam Bog ohranil in obvaroval cesarja.) Kaj še? (Da nam Bog obrani in obvaruje tudi Avstrijo.)

Shvatanje. Povej mi to željo s prosto besedo! (Mi želimo, da bi nam Bog presvetlega cesarja ohranil še mnogo let in ga obvaroval vsake nezgode; želimo pa tudi, da bi naše države ne zadela nobena nesreča (kakor: vojska, kuga, potresi, povodnje i. t. d.).

Kako se glasite drugi dve vrstici? Kaj izražate? (Željo.) Kako naj nam presvetli cesar gospodarijo? (Modro.) To se pravi: dajejo nam naj modre in dobre postave. S čegavo pomočjo? Zakaj pa to želimo? (Ker ljudstva brez vere ne spoštujejo in spolnujejo zakonov, in verno ljudstvo ne spoštuje brezvernih zakonov.) Zato prosimo, naj Bog razsvetli presvetlega cesarja, da nam bodo dajali modre zakone.

Shvatanje. Želimo, da bi Bog razsvetlil presvetlega cesarja, da bi nam dajali dobre in modre zakone.

Povej mi tretji vrstici! Kaj izrekamo s tema vrsticama? (Sklep.) Kaj hočemo braniti? (Krono.) Krona pa je znamenje oblasti, katero ima kaka višja oseba, kakor imajo n. pr. škofje posebne škofovske kape itd. Kakšno krono hočemo braniti? (Dedno.) Kaj pa to pomeni „dedno“? (Podedovano od očeta, dedov, pradedov.) Ali imajo državljani dolžnost, samo krono braniti? (Življenje, pravice in imetje cesarjevo.)

Shvatanje. Hočemo braniti življenje in pravice cesarjeve.

Kako se glasite zadnji vrstici? Kako je ime naši cesarski rodovini? Kako bi še lahko rekli namesto „s habsburškim tronom“? (S habsburško rodovino.) Kaj bo vedno s habsburško rodovino? (Sreča.) Kakšna sreča? (Trdna.) Kdo bo imel to srečo? (Avstrija.) Zgodovina nam kaže, da vlada slavni habsburški rod že nad 600 let v Avstriji in prenaša z zaupanjem v Boga vse težave, ki zadevajo dežele. Prišli so že dnevi, ko so ljudje mislili, da je Avstrije konec; ali vstala je zopet veličastna in trdna.

Shvatanje. Dokler bo vladal v Avstriji habsburški rod, smemo upati, da bo sreča pri nas.

Shvatanje cele kitice. Avstrijanci želimo, da bi nam Bog ohranil presvetlega cesarja še mnogo let in da bi obvaroval njih in deželo vseh nesreč. Želimo pa tudi, da bi jim Bog dal modrost in moč k vladanju. Mi pa hočemo cesarjeve pravice braniti, ker, dokler nas bodo vladali Habsburžani, smemo upati, da bomo srečni.

Dalje na strani 376.

Š o l s k o

Ura	Š o l s k o					
	p r v o		d r u g o		t r e t j e	
	neposredno	posredno	neposredno	posredno	neposredno	posredno
1.	Vaja 1+1 za prištev. števil 1, 2, 3 na spomin	Vrsta: 1+1+1+1+1= 2+1+1+1+1= itd.	Oblečene nal. z daljšim sklepom za množenje (2. rač., 15)	Vaja 1×1 v obliki n. pr. 3×2=6 (2. rač., 37, 38, 39)		Vaje: 76—54 (2. rač., 28)
2.	Vaja 1+1 za prištev. števil 1, 2, 3 na spomin	Vrsta: 1+1+1+1+1+1+1= 2+1+1+1+1+1+1= itd.	Oblečene nal. z daljšim sklepom za množenje (2. rač., 15)	Vaja 1×1 v obliki n. pr. 3×2=6 (2. rač. 37, 38, 39)		Vaje: a) 4kg 58dkg — 23dkg b) 4S 58J — 23J c) 458—23 (3. Rech., 28)
3.		Vrsti: 1+1+1+1+1+1= 1+1+4= itd. 1+1+1+1+1+1= 1+1+1+1+1= 1+5 itd.		detto.		Vaje: a) 4kg—17dkg b) 4S — 17J c) 400—17
4.	Merjenje z metrom, decimetrom na telesih a) v sobi, b) geom.	Vrsti: 1+4=1+1+1+1+1= itd. 1+5= 1+1+1+1+1+1= 1+1 itd.	Oblečene nal. sklep na razloček (2. rač., 34)	detto.		Kratko ponavljanje vaj prvih 3 ted. z brezimen. števili
5.	Vaja 1+1 za 1, 2, 3 kratko na spomin Merjenje z m, dm, ocena dolgosti	detto.	Mešane oblečene naloge (2. rač., s. 35, 1. skupina)	detto.		Vaje iz vseh znanih stopenj za odštevanje na pamet (3. Rech., 30)
	Prištevanje števil 1, 2, 3, na spomin; prištevanje števil 4 in 5 — Merjenje z metrom, decimetrom, ocenjevanje dolgosti		Oblečene naloge a) z daljšim sklepom za množenje, b) sklep na razloček, c) nemešane — Vaje 1×1, kratko n. pr. 2×3=6		Nadaljevanje odštevanja na pamet	

l e t o						Teden
č e t r t o		p e t o		6. 7. in 8.		
neposredno	posredno	neposredno	posredno	neposredno	posredno	
	Vrste za prištevanje n. pr. $54+23$ $77+23$ itd.		Razširjanje in krajsanje dec. ulomk. n. pr. $3\cdot4 = 3\cdot40 = 3\cdot400, 3\cdot400 = 3\cdot40 = 3\cdot4$ (4. Reh. 49)		Računi o kmetijstvu vsako uro navadno 1 nalogo	12.
	Število (n. pr. 6542) se napiše večkrat (n. pr. 5krat) in se seštevava		Razširjanje in krajsanje dec. ulomk. n. pr. $3\cdot4 = 3\cdot40 = 3\cdot400, 3\cdot400 = 3\cdot40 = 3\cdot4$ (4. Reh., 49)		detto.	
	Oblečene nal. za pismeno sešt. (4. Reh. 16, 17), odgovor se napiše		Zimnenje decimalnih ulomk. n. pr. $4\cdot36$ in $2\cdot3$ $4\cdot36 = 2\cdot30$ (4. Reh., 50)		detto.	
	detto.	Op. Pri pravi se posname pravilo za seštev. dec. ulomkov	Seštevanje mnogoimen. števil v dec. obliki (4. Reh., 14)		detto.	
	Namešane obleč. nal., odgovor se napiše (4. Reh., 18)		Seštevanje dec. ulomk., čisto in upor. (4. Reh., 50, 51)		detto.	
Vrste za pismeno prištevanje — Oblečene naloge a) za pismeno seštevanje, b) namešane		Razširjanje, krajsanje, zimnenje in seštevanje decimalnih ulomkov		Računi o kmetijstvu		

Povej mi drugo kitico! Povej mi prvi vrstici! Kako bi lahko rekli namesto „srčno stoj“? (Poteguj, bojuj se srčno.) Zakaj? (Za dolžnost in pravico.) To se pravi: vsak naj zvesto izpolnjuje svoje dolžnosti in brani svoje pravice.

Povej mi drugi dve kitici! Kaj pomenijo besede: desnico dvigniti v boj? (Prijeti za meč in se bojevati.) Kako se moramo bojevati? (S srčnim upom.) Kaj to pomeni? (S trdnim zaupanjem, da bomo zmagali.) Te štiri vrstice izražajo zapoved, dolžnost, katero ima spolnovati vsak državljani.

Shvatanje. Vsak državljani je dolžan spolnovati svoje dolžnosti in braniti svoje pravice; če je treba celo z mečem v roki. — Da smemo s trdnim zaupanjem iti v boj za srečo domovine, to nam potrdite tretji dve kitici.

Povej jih! Kaj pomenita besedi: iz viharja? (Iz boja.) Kako so se torej Avstrijanci vedno bojevali? (Slavno.) Primeri: Leonida, Herman in Hensel itd. Tako so delali naši pradedje in očetje in tako storimo tudi mi, da nas bodo slavili poznejši rodovi.

Kako se glasite zadnji vrstici? Kaj moramo dati za dom in cesarja? (Blago in kri.) Kaj pomeni beseda „blago“? (Imetje, premoženje.) Primeri: Kartagine pri zadnjem obleganju Kartagine, kmet z mošnjo pri cesarju Jožefa, dekletke, ki ni imelo drugega, pa je prodalo svoje lepe lase, da je pomagalo domovini itd. Katero besedo bi lahko postavili namesto „kri“? (Življenje.)

Shvatanje. Ako pride sila, dajmo za cesarja in domovino svoje imetje in življenje; sramota vsakemu strahopetcu in sebičnemu, skopulu!

Shvatanje cele kitice. Hočemo braniti svoje pravice in spolnovati svoje dolžnosti; če bo treba, pa dati za cesarja in domovino imetje in življenje.

Kako se glasi tretja kitica? Povej mi prve štiri vrstice! Kaj naj varuje? (Meč.) Čegav meč? (Vojščaka.) V katerem sklonu stoji besedica „vojščaka“? Povej mi pridevnik za to besedo! (Vojščakov.) Kaj naj varuje vojščakov meč? (Kar si pridnost zadobi.) Ali si že videl pridnost? Kaj pa? (Pridnega človeka.) Povej mi s prostimi besedami misel teh vrstic! (Vojščakov meč naj varuje, kar si pridobi priden človek.) S katerim skupnim imenom zaznamujemo ljudi, ki se živijo s svojimi rokami? (Rokodelci.) Kateri stan naj varuje rokodelce? (Vojaški.) Ali še imamo v državi kak drug stan? (Učnjaški.) Naštej mi nekatere iz tega stanu! (Učitelji, duhovniki, pesniki, slikarji itd.) Ali delajo ti tudi z rokami, kakor rokodelci? S čim naj koristijo ti ljudje državi? (Z bistrim umom.) Kako imenujemo dela, s katerimi se pečajo ti ljudje? (Umetost, znanost.) K umetnim delom prištevamo lepe podobe, kipe, stavbe; k znanostim pa lepe in poučne spise.

Shvatanje. Želimo, da bi rokodelci in učnjaki mirno opravljali svoje delo.

Kako se glasé sledeče štiri kitice? Kako bi lahko rekli namesto: Slava naj deželi klije? (Dežela naj postaja vedno bolj slavna.) Katere besede bi postavili lahko namesto „blagor“? (Blagostanje, sreča.) Kaj pomenijo besede: kar solnce je obsije? (Cela.) Kaj želimo mirnej Avstriji? (Naj cvete.) Ali zamore dežela evesti? Povej mi pravi pomen teh besed! (Avstrija naj postaja lepša, bogatejša.)

Shvatanje cele kitice. Želimo, da bi rokodelci in učnjaki mirno opravljali svoje delo, ker le takrat bo naša domovina slavna in srečna.

Povej mi četrto kitico! Kako se glasite prvi kitici? Kaj izražate? (Tirjatev, zahtev.) Kdo se naj sklene? (Ljudstva.) Avstrija ima toliko različnih narodov pa tudi veroizpovedanj, kakor nobena druga država. Ali če hočemo sebi in državi koristiti, ne smemo sovražiti ne Nemcev, Ogrov, ne Italijanov in drugovercev, ampak vsi skupaj delovati, ker pregovor pravi: Sloga jači, nesloga tlači. To nam izražate tudi drugi vrstici. Kako se glasite? Kdo se spominja reka našega presvetlega cesarja? (Kako se glasi? („Z združenimi močmi“.)

Kako se glase zadnje štiri vrstice? Kaj pomenja beseda „vez“? (Vezilo, zveza.) Kaj pomenja beseda „brate“? (Ljudstva.) Kakšna vez naj veže ljudstva? (Edina.) To se pravi? (Samo jedna.) In kam nas vodi ta vez? (Do jednega cilja.) Kaj je „cilj“? (Namen, želja.) Kateri je ta jedini namen? (Živi cesar, živi domovina.) Kaj to pomenja? (Blagor in sreča naj obdajeta cesarja in domovino.) Kaj izraža zadnja vrstica? (Prerokovanje, da bo Avstrija na veke.)

Shvatanje cele kitice. Ako se bomo Avstrijanci med seboj ljubili in podpirali, tedaj bo tudi naša mila domovina še dolgo, dolgo srečna in močna.

Kako se glasi peta kitica? Povej mi prve štiri vrstice! (Postavi mi za izraz „zoročnica“ drugega z istim pomenom! (Soproga, žena, cesarica.) Kaj pomenjate besedi: ene misli? (Svetla cesarica imajo iste misli, kakor presvetli cesar; namreč, svoje državljane srečne storiti.) Ene krvi pa sta presvetli cesar in cesarica zato, ker sta si sorodna; mati presvetlega cesarja in mati presvetle cesarice sta si bili sestre. Kaj pomenjajo besede: Polna dušne zlahtnosti? (Presvetla cesarica imajo veliko lepih dušnih lastnosti.) Imajo zares blago srce, in mnogo lepih izgledov nam to potrjuje.

Shvatanje. Ravno tako kakor presvetli cesar, skrbijo tudi preblaga cesarica za srečo državljanov. — Zato pa tudi izražamo v sledečih vrsticah jedno najlepših želj; kako se glasi? Mi se čutimo preslabe, da bi mogli kedaj vrniti vse dobrote, katere smo sprejeli in še sprejemamo iz rok presvetlega cesarja in cesarice; zato prosimo Boga, naj podeli najvišjo srečo njima, kakor celemu habsburškemu rodu.

Shvatanje cele kitice. Ravno tako kakor presvetli cesar, skrbijo tudi preblaga cesarica za svoje državljane; zato pa prosimo Boga, naj jima in celej habsburški hiši povrne on, ker mi smo preslabi.

IV. Ponovitev vsebine posameznih kitic.

V. Estetično predavanje.

Pripomnja. Nemški je zložil to pesem Gabriel Seidl, rojen na Dunaji, potem nekaj časa profesor v Celji. Pozneje je bil poklican na Dunaj kot cesarski uradnik, bil od cesarja odlikovan in je umrl l. 1875. 71 let star. Pesem je nastala l. 1854. Napev je napravil Jože Haydn, tudi Dunajčan.

V. Pulko.

Društveni vestnik.

Iz Črešnjevca. Lepo število društvenikov se je vdeležilo zborovanja našega učiteljskega društva v Slovenski Bistrici dne 14. t. m. — bilo nas je 22.

Kot gostje so bili navzoči gospa in gđc. hčerki vrlega našega predsednika in gospod J. Rasteiger, slovenjebistriški šolski ogleda.

Ob deseti uri otvori gospod Polanec zborovanje prisrčno pozdravljajoč navzoče, predstavi gđc. Romano Ozano, na novo nameščeno učiteljico iz Črešnjevca, potem pa zgoraj navedene goste. V sledečem nagovoru omeni barona pl. Kubecka, bivšega c. kr. namestnika in nas pozivlje, da mu ohranimo vsi hvaležen spomin, ker je v teku svojega namestništva veliko dobrega ukrenil za šolstvo in je bil prijatelj učiteljev, čemur pritrđimo s tem, da se dvignemo raz sedežev.

Zadnji zapisnik se odobri in več dopisov se vzame na znanje. Potem sledi zanimivo in izborno

predavanje dr. T. Bergmann-a, bistrškega zdravnika, „o nalezljivih boleznih“.

Ravno 1 leto je preteklo, odkar nam je omenjeni gospod doktor dal priložnost slediti z največjo pozornostjo njegovim razpravam. Govoril je takrat o kužnih boleznih sploh, ter nam raztolmačil, kako nastajajo in kako vplivajo na človeka. Predsedniku se je posrečilo v drugič pridobiti tega za občni blagor toli vnetega in šoli in učiteljstvu naklonjenega gospoda. Hvaležni mu moramo biti za to prizadevanje, kajti ravno v tem predmetu treba nam je večjega znanja, da se bomo zamogli uspešno zoperstavljati kužnim boleznim, bodisi v šoli ali pa v rodbini. V svojem blizo poldrugo uro trajajočem predavanju je gospod doktor natanko opisal simptome kužnih bolezni, ki se v naših krajih pogosto širijo, in nam je razlagal, kako se jih obraniti in jih zatirati.

Sedaj sta prišla na vrsto gospoda delegata Družovič in Koropetz. Prvi je poročal o glavnem zboru štajerskega „Lehrerbunda“, a drugi o zborovanju naše „Zaveze“. Veliko zanimivega smo slišali iz njih ust in gospod Koropetz nam je tako tople priporočal knjižnico za mladino, da bode gotovo večina navzočih si to knjižnico naročila. Vsi skupaj pa se moramo truditi, da jej pridobimo tudi drugih naročnikov in kdor se čuti dovolj zmoežnega, naj tudi duševno dela za to velevažno podjetje.

Prihodje zborovanje bode 9. januarja 1896.

J. P.

Iz ljutomerskih goric. Glavni zbor ljutomerskega učiteljskega društva se je vršil v četrtek, dne 5. decembra ob povoljni udeležbi članov, kojih se je sešlo 14. Zborovanje so počastili s svojo navzočnostjo tudi 4 gostje: častita gospoda kaplana Ozmeč in Brglez, veroučitelja v Ljutomeru, gospod okrajni šolski svetovalec Božič od Male nedelje in gospod Majcen, pomožni učitelj na Cvenu. Društveni predsednik gospod nadučitelj Robič, je pozdravil navzočnike, osobito častite goste.

I. Zapisnik zborovanja z dne 7. novembra se prečita in odobri.

II. Predsednik naznani sledeča dopisa:

a) Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane se zahvaljuje za podporo (10 glđ. 38 kr.), poslano za ponesrečene po potresu v Ljubljani.

b) Bukvarna Manz na Dunaji dpošlje 4 pedagoške knjige v pregled oziroma v naročbo; predsednik priporoča posebno ono o sredstvih v dosegu dobre šolske discipline.

III. Predsednik poroča o delovanju društva v letu 1895. Poročilo naglašja pospeševanje vzajemnega duševnega izobraževanja društvenikov in vseh šolo in učiteljski stan zadevajočih koristi ter gojitev kolegijalnosti med učiteljstvom ljutomerskega in sosednih okrajev. V to svrhu je imelo društvo v tem letu 10 dobro obiskanih zborovanj, pri katerih smo slišali 7 podavanj in 4 poročila o pedagoških in drugih stvareh in izposlovali smo 7 slučajnih navetov. Vrhi tega smo imeli 2 posvetovanji o vprašanjih za okrajno učiteljsko konferenco. Vse obravnave društvenih zborovanj so se objavljale v „Popotniku“. Društvo šteje danes 23 pravih in 1 častnega člana. Poročilo priznava, da je velika večina članov letošnja zborovanja prav marljivo obiskovala in se za društvo hvalevredno zanimala. Želeti je, da bi se isto zanimanje in navdušenje za društvo pri vseh učiteljih in učiteljicah ljutomerskega okraja ne samo ohranilo, ampak tudi še povečalo, tembolj, ker se bližamo veselemu trenutku, da bode društvo dostojno obhajalo 25letnico svojega obstanka. (Glasno pritrjevanje.) — Gospod Karba poroča o gmotnem stanju društva. Letni račun se odobri.

IV. Vršila se je volitev odbora. Izvolil se je za predsednika zopet gospod nadučitelj Robič, ki

je volitev vsprejel z obljubo, da se bo potrudil še z naprej v korist društva, šole in učiteljstva. Na dalje so bili izbrani gospod Kryl podpredsednikom, gospod Karba blagajnikom in gospod Čeh tajnikom.

V. Gospod nadučitelj Pušenjak podal nam je v svojem govoru „o medu“ prav zanimivo kulturhistorično črtico o tej zdravilni hrani, katero hvalijo in častijo najstareše listine, kakor sv. pismo, egiptovski papyrus in mitologija, pa tudi najboljši pisči paganov, kakor tudi koran mohamedancev. Nadalje naglašja veljavo medu pri Slovanih, oziroma pri Slovencih, v srednjem veku in v novejšem času ter nam pokaže, kako se med v domačem zdravilstvu z dobrim uspehom rabi in nas opozarja na slavnega župnika Kneipp-a, kateri je tudi velik prijatelj medu. Naštel nam je tudi vse one lastnosti, katere ima med kot živilo. Ko še nas je iz svoje lastne prakse seznanil z različnimi načini pridelovanja in z znamenji pristnega medu, prepustil nam je 5 steklenic različnega medu, kojega je pridelal v svojem šolskem bučelnjaku, da ga pokusimo — in zborovalci, kakor častiti gosti smo kar s kruhom segnili po tem sladkostnem življenjskem balzamu. — Predsednik podavatelju, kateri slovi kot šolski vrtnar in praktičen bučlorejec, zahvali na kaj zanimivi razpravi, kakor tudi za prav sladki zajutrek, katerega nam je s svojim izvrstnim pridelkom priredil. (Živahno odobravanje.)

VI. Prihodnje zborovanje se določi na četrtek, dne 9. januarja 1896. — Želimu društvu dobro srečo v novem, oziroma jubilejnem letu! Ev.

Zreče. Učiteljsko društvo za konjiški okraj zborovalo je dne 19. listopada v slovenski šoli konjiški pri precej obilni vdeležbi. Predsedoval je načelnikov namestnik, gospod Ludovik Tribnik, nadučitelj v Zrečah, ki je zborovanje s kratkim pa jedrnatim nagovorom otvoril, spominjajoč se goda presvetle cesarice Elizabete in povdarjajoč našo ljubezen in zvestobo do prevzvišene cesarske hiše. V znamenje lojalnosti zadoneli so živio-klici in zapela se je 1. in 5. kitica cesarske himne.

Na to predstavila in pozdravila sta se nova člana in sicer gospod Rihard Kokot, učitelj pri Sv. Duhu v Ločah in gospod Svojinir Šmudrl, učitelj v Zrečah.

Gospod predsednik prečita potem dopis načelnika gospoda Pavla Leitgeb-a, nadzornika v Celji, kateri se vsled preobilnega posla in napora v svojem delokrogu odpoveda načelnilstvu in društvo zagotavlja, da ostane tudi naprej njemu prijatelj in da si bode prizadeval društvu po svoji moči koristiti.

Dragi tovariši, ta izjava presenetila je vse navzoče in občna tihota je zavladovala po dvorani; kajti čutili smo vsi, da nam je v prihodnje zagotovljena nenavzočnost preljubljenega nam načelnika in nadzornika. — Gospod namestnik spominjal se je v

jedrnatih besedah zaslug, koje ima odstopivši načelnik za naše društvo, ki je pod njegovim vodstvom razevelo v sedanji ponos. Voditelj tega zborovanja priporočal je, da se društvo odzove svojej dolžnosti ter na primeren način izkaže bivšemu načelniku svojo hvaležnost. Vsled tega bil je nasvet gospoda Seidlerja, da naj ga društvo proglasi svojim častnim članom, z velikim navdušenjem in živio-klici soglasno sprejet. Ob jednom se je gospod Seidler pooblastil, da ta sklep takoj brzozajavnim potom naznani gospodu nadzorniku in da se novemu častnemu članu preskrbi na stroške društva primerna diploma.

V odbor bili so voljeni: gospod Ludovik Tribnik načelnikom; gospod Radoslav Jurko namestnikom; gospod Al. Seidler blagajnikom; gospod Svojmimir Šnudrl tajnikom; gospod Lovro Serajnik st., gđ. Milka Pirnat in gospod Anton Eberl odbornikom.

Po volitvi sledili ste poročili gospodov delegatov. O zborovanji „Lehrerbunda“ poročal je gospod Seidler, a o „Zavezi“ gospod Brinar. Obe poročili bili ste jedrnati in natančni in gg. referentoma izrekla se je občna zahvala in priznanje.

Račun je pokazal, da ima društvo do sedaj 88 kr. prebitka; toraj je očiten dokaz, da je, kakor skoraj povsod, tudi tukaj vplačevanje letnine jako mlačno. Dragi tovariši in tovarišice, požurimo se in ne delajmo si sramote.

Nasvet gospoda Brinarja, da se letnina zviša na 1 gld., se je soglasno sprejel, kakor tudi nasveta gospoda Seidlerja, da se ima vsak zamujenec ali odsotnež pravočasno z dopisnico opravičiti in da ima vsak novi član plačati 50 kr. pristopnine.

Konečno se sklene, da se ima vršiti prihodnje zborovanje v božičnih počitnicah. Pričakujemo torej o božiči brezizjemne vdeležbe! Na svidenje!

Svojmimir.

Od Savinje. Dne 19. p. m. imelo je savinjsko učiteljsko društvo svoje zadnje letošnje zborovanje pri sodrugu gospodu Sadniku poleg savinjskega mosta. Vdeležba je bila pičila, kar nas je tem bolj neprijetno iznenadilo, ker doslej pri našem društvu ob ugodnem vremenu to ni bilo v navadi. Pogrešali smo več sicer rednih obiskovalcev društvenih sej, pa le jednega zaradi bolezni. Da so se gospodične kolegince — izvzemši tudi v tem pogledu marne gđ. C. iz Št. Pavla — odlikovale po svojej odsotnosti, je itak že običajno. Obžalujemo pa, da se nam je sicer za društvo vneti tovariš, gospod K. v R. popolnoma izneveril. Kaj je temu vzrok? Nihče ga ne more pogoditi — in vendar je tako. „Organizujmo se“, je dandanes geslo vsem stanovom, mi jedini v tem pogledu vendar ne bomo popustljivi. —

Predsednik se v otvorilnem nagovoru spomni imendneva Njih veličanstva presvitle cesarice. V

znak udanosti se vsi navzočniki dvignejo raz sedeže ter zakličejo gromoviti „živio“. Potem naznani, da je dosedanji vestni tajnik gospod S. Pečar odšel na novo službeno mesto v Št. Lorenc v Slovenske gorice. (Čestitamo mu k povišanju ter mu želimo v njegovem novem delokrogu obilo sreče.) Vsled tega bude treba nove volitve. Nadalje predstavi novo pristopivšega uda gospoda Šmida iz Št. Pavla, kojega smo živahno pozdravili. Zdaj nastopi gospod Šijanec ter poroča o letošnji skupščini „Zaveze“ v Novem mestu, sklicuje se na podobna poročila v Popotniku. V občje pa je ista res sijajno uspela. Gospod Zotter interpeluje zarad res žalostnega gmotnega stanja zaveznega glasila. Ta prikazen ni nič kaj častna za slovensko učiteljstvo. Tu bude vsekako treba že iz ozirov na stanovski ugled kaj storiti. Splošno pa je bilo mnenje, da se bude moralo glede plačevanja naročnine pri našem listu uvesti bolj stroga praksa, tudi za slučaj, da se število naročnikov skrči. Bolje je manjše število vestnih in točnih naročnikov, kakor pa vmes mnogo takih, ki se ne zavedajo svojih dolžnosti.

Nadejali smo se tudi, da bomo kaj zanimivega slišali o društvu „Selbsthilfe“, pa žal, da gospod poročevalec ni bil navzoč. To društvo nam je po svojem bistvu prav všeč ter zasluži, da se tudi slovenski učitelji zanj malo pobrigajo. Žal, da se o tem le malo čuje.

Naposled sproži gospod Meglič z nova misel, naj bi se na naših šolah pouk v domovinoslovji bolj jedinstveno uredil. V to svrho naj sestavi vsak šolski vodja društvenega okoliša po jednotnem načrtu domovinoslovne črtice o svojej šolski občini. Ti odlomki naj se potem združijo v celoten spis, ki se naj dá tudi natisniti, kadar razmere to dopusté. Prihodnje zborovanje bude meseca majnika na Vranskem. ?

Črešnice. [Konec.]*) Po tem dolgem nagovoru se preide k dnevnemu redu, ki se vrši nastopno:

I. Pevski zbor odpoje Nedvedovo „Na okno trka ptič droban“.

II. Zapisnik o zadnjem zborovanji se sprejme.

III. Društvene reči.

a) Odlok sl. c. kr. okr. glavarstva v Celji, s katerim se društvo pozivlje v osmih dneh poročati, od kedaj da je sedč družta v Vojniku. Na to je predsednik takoj odgovoril, da se v smislu § 4. in 22. društvenih pravil, torej popolnoma prav popustja.

b) Bivši c. kr. namestnik, Nj. eksclenca baron Kübeck je poslal pismeno zahvalo na čestitko povodom njega 25letnice.

c) Kakor sem v 12. številki letošnjega „Popotnika“ poročal, se je pri zborovanji 4. junija t. l. v Št. Jurji vsled vprašanja, kojega je nekdo poslal

*) Po neljubi nepriliki zakasnilo. Ured.

za našo „vprašalno skrinjico“, namreč, kaj da je s tistimi odstotki, katere je banka „Slavija“ pred nekaterimi leti obljubila od zavarovalnine članov „Zaveze“ plačevati dotičnim učiteljskim društvom, sklenilo, da naj predsednik o tem natančneje poizve pri glavnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani. Predsednik, gospod A. Brezovnik se je odzval temu naročilu in mu je banka „Slavija“ čez dalj časa poslala ugoden odgovor. Banka se je zavezala, od vsakega društvenika plačevati po 2% letne zavarovalnine ter je ob jednom poslala 10 gld. 40 kr. kot prispevek za tekoče leto. — Posamezna učiteljska društva si torej lahko zagotovijo prav lepe stalne letne dohodke; delovati nam je treba samo na to, da se prav mnogo društvenikov zavaruje pri banki „Slaviji“.

č) Ormoškoo učiteljsko društvo je poslalo vsled smrti Boštjana Kregarja pismeno sozaljje (klici: živio, dr. Brn!)

d) Po pokojnem blagajniku B. Kregarju prevzeti društveni računi kažejo 25 gld. prebitka ter se gospodu Brinarju naroči, da vodi do konca leta društvene račune.

e) Ker se je vendar nekaj šol tudi na Spodnjem Štajerskem pomaknilo iz 3. v 2. plačilni razred, se glede na dotični sklep ob priliki zadnjega zborovanja niso storili nikakoršni koraki.

IV. Gospod Šah je poročal o letošnjem glavnem zborovanju „Zaveze“ v Novem mestu in gospod Iglar o letošnji glavni skupščini „Lehrerbund-a“ v Voitsbergu. Obe poročili ste bili natančni, vestni in zanimivi. — K poročilu o zborovanju „Zaveze“ se oglasi gospod Brezovnik rekoč, da se naše društvo, kot duševni oče „Zaveze“ s ponosom ozira na svojega sinčka. Šteje si pa tudi v dolžnost, natančno zasledovati vse njegovo dejanje in nehanje. Na vsako pego, ki se prikaže na obrazu tega „sinčka“ imamo takoj opozoriti, da se potem odstrani. Oziraj se na vse to, si šteje govornik v dolžnost, tukaj javno opozoriti na nastopno:

1. Nikakor ni prav, da upravni odbor „Zaveze“ ne priobčuje podrobnih letnih računov „Zaveze“ in „Popotnika“.

2. Z imenovanjem novih častnih članov „Zaveze“ naj se sedaj nekaj časa počaka in nihče naj se ne imenuje častnim članom, dokler se ni dotični predlog sprejel od upravnega odbora. — Pri tej priliki si štejem v dolžnost, slovesno izjaviti, da s tem nikakor ne merimo niti na jednega, niti na drugega sedanjih častnih članov, kajti vsi priznavamo njih izvanredne zasluge za „Zavezo“ in za slovensko učiteljstvo ter se s ponosom oziramo na nje.

3. „Zaveza“ naj deluje na to, da kmalu ustanovi podobseke za posamezne kronovine.

Na to predsednik zahvali oba poročevalca, ki sta se vestno odzvala svoji nalogi, kakor tudi drugim trem delegatom, ki so zastopali društvo pri glavnem zborovanju „Zaveze“ ter izrazi še posebno zahvalo

gospodu Štrukeljnu, da je na čast društva prevzel govor o priliki glavnega zborovanja „Zaveze“.

V. Iz naše vprašalne skrinjice.

a) Ali res ni treba kolekovati službene tabele kot prilogo kompetenčnej prošnji? — Ne, ker ista se ima smatrati kot uradna priloga.

b) Ali se podučiteljem(icam) pri izvanrednem povišanju stalnim učiteljem(icam) vračunajo tudi tista leta, koje so slučajno poprej služili kot def. učitelj(ice)? — Društvo se pridruži mnenji gospoda Štrukeljna, ki pravi, da ne; kajti drugače bi se lahko med seboj zmenili, da bi učitelji z 10 def. leti prosili za podučitelja in mladim podučiteljem pa prepustili svoje učiteljske službe.

c) Povejte predragi tovariši mi,

Kako ta pregovor razlagate vi:

„Devet igralcev še enega petelina ne redi“,

Kakor to na strani osmi v 3. berilu stoji?

Razlagata ga gg. Štrukelj in Brezovnik, rekoč, da delo prinaša kruh in čast, igra pa je strast, ki vodi v pogubo; poseže naj se po izgledu iz resničnega življenja, kojih se ponuja obilo; beseda „petelin“ stoji zato, ker je ta domača žival, ki najmanj človeka potrebuje.

VI. Na predlog gospoda Kramarja se pošlje čast. gg. Fišerju, župniku in Šebatu, kapelanu na Dolu pismena zahvala, ker sta oskrbela, da je imel pokojni tovariš Stauffer tako veličasten pogreb.

V zadnjem poročilu omenjeni predlog gospoda Brezovnika, namreč, da se naj posamezni snopiči „Knjižnice za mladino“ prodajajo o priliki društvenih zborovanj, je obrodil lep sad, kajti gospod Kranje je kar pri tem zborovanju spravil v denar 66 snopičev. Prosimo, da bi še druga društva podpirala na ta način to važno podjetje.

Predlog gospoda Brinarja, naj bi vsak daroval nekaj za zapuščeno družino pokojnega tovariša Volariča, je našel v navzočih prijazen odmev, kajti hipoma je bilo nabranih 30 kron. To je bratoljubje!

Konečno izražam še srčno željo, da bi k glavnemu zborovanju 5. januarja pr. leta došlo zopet tako lepo število udov ali pa še več. Brinar.

Maribor. Učiteljsko društvo za mariborsko okoličje je imelo četrtek dne 5. t. m. ob 10. uri dopoldne v poslopji c. kr. učiteljišča svoj redni 4. letošnji zbor. Zborovanje se je vršilo tako-le:

Gospod predsednik M. Nerat pozdravi navzoče, med njimi dva gosta, gapdč. A. Kautzner od D. M. v Brezji in g. F. Lichtenwallner-ja od Sv. Ilja v Slov. goricah, ki sta zbor počastila se svojo prisotnostjo ter obljubila pristopiti našemu društvu.

Radi odsotnosti zapisnikarja se zapisnik zadnjega zborovanja ne more prečitati. Na vrsto pride druga in glavna točka zborovanja, govor: „Kako se učenci navajajo k samostojnemu delovanju“.

Dični pedagog, g. ravnatelj H. Schreiner je reševal svojo nalogo spretno in temeljito ter govoril blizo celo uro. *)

Splošno odobravanje sledi izборnej in poučljivej razpravi. Gospod predsednik zahvali g. govornika na njegovi prijaznosti, po kateri nas je tako temeljito in zanimivo obogatil za precej poučnih in vzgojevalnih mišljajev v boljši prosep školstva.

Gospoda Lasbacher in Pirkmajer poročata o zborovanji „Zaveze“ oziroma „Lehrerbunda“. Obe poročili se vzamete na znanje. Gospod predsednik se tudi njima zahvali na trudu in zaključi zborovanje, ki je trajalo blizu 2 uri. P.

Iz celjskega okraja. (Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) ima v nedeljo, dne 5. prosinca 1896 ob 10. uri dopoldne v celjski okoliški šoli svoj letni glavni zbor. Dnevni red: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Društvene zadeve. 4. Spisje v 3. in 4. šolskem letu po F. Frisch-evi metodi, razl. gospod Fr. Zidar. 5. Letno poročilo tajnika. 6. Letno poročilo blagajnika. 7. Volitev 3 računskih pregledovalcev. 8. Volitev odbora za l. 1896. 9. Določijo se knjige, časniki in društvenina za novo leto. 10. Iz naše vprašalne škrinjice. (Do sedaj je odboru došlo to-le vprašanje: Kako naj učencem metodično razjasnim rač. 3. str. 45. v V. računici ali rač. 6. str. 78 v III. stopnji tridelne računice?) 11. Nasveti.

Zaradi važnosti zbora prosi in upa prav obilne udeležbe odbor.

Iz Črešnjeveca. (Vabilo.) Slovenjebistriško učiteljsko društvo zboruje v četrtek, dne 9. januarja 1896. I. dopoldne v Slovenski Bistrici po tem-le vspevedu: 1. Ob pol deseti uri pevska vaja. 2. Zapisnik. 3. Dopisi. 4. Kako se naj goji petje v ljudski šoli (Polanec). 5. Poročilo o delovanji učiteljskega društva v preteklem letu. 6. Poročilo blagajnika. 7. Volitev novega odbora. 8. Nasveti.

K obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

*) Govor priobčimo v novem letniku. Uredn.

Ljutomer. (Vabilo) k mesečnemu zborovanju učiteljskega društva v četrtek, dne 9. januarja 1896. I. ob 10. uri v Franc-Jožefovi šoli. Vspeved: I. Zapisnik. II. Naznanila. III. Poročilo o novih knjigah pedagoškega slovstva: Gauby, „das Rechnen im ersten Schuljahre“ (poročila gospod Vrščaj). IV. Prednašanje o izobraževalnih sredstvih (nadaljuje predsednik). V. Nasveti.

K obilni udeležbi uljudno vabi
predsednik.

Iz ptujske okolice. Učiteljsko društvo za ptujski okraj imelo bode dne 2. januarja 1896 ob 1/2 11. uri dopoldne v prostorih ptujske okoliške šole svoje glavno zborovanje. Vspeved: I. Naznanila predsedništva. II. Zapisnik zadnjega zborovanja. III. Poročila: a) tajnikovo, b) blagajnikovo, c) knjižničarjevo. IV. Volitev društvenega odbora. V. Kratka učna slika iz zgodovine (Por. g. Val. Pulko.) VI. Slučajnosti in nasveti.

K temu zborovanju vabi vse p. t. častite društvenike najuljudneje odbor.

Iz šmarskega okraja. (Vabilo.) Šmarskorogaško učiteljsko društvo zboruje dne 28. t. m. ob 11. uri dopoldne v Šmarji po sledečem vspevedu: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Poročilo o zborovanji „Zaveze“. 3. Nadaljevanje razprave o petji. 4. Slučajnosti in pobiranje društvenine.

K obilnej udeležbi vabi uljudno odbor.

Od Sv. Trojice. (Vabilo.) Št. Lenartsko učiteljsko društvo ima v nedeljo, dne 5. januarja 1896 ob 11. uri dopoldne pri Sv. Trojici v Slov. goricah svoj letni občni zbor. Vspeved: 1. Zapisnik. 2. Društvene zadeve. 3. Gospod Kovačič nadaljuje o zemljepisji in domovinoslovji. 4. Letno poročilo (predsednik). 5. Letno poročilo (blagajnik). 6. Volitev. 7. Prodaja starih in izbiranje novih časnikov. 8. Nasveti.

K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Slovstvo.

Novosti.

„Knjižnica za mladino“. Izšel je dvojnati snopič 10. in 11. (za oktober in november), ki obsega celih 12 tiskanih pol. Tudi ta snopič prinaša Slomšekove pesmi, a zbrane za višjo stopnjo. Pesmi so razdeljene v te-le oddelke: I. Bog in nebesa (6 pesmij), II. Svet in narava (tudi 6 p.), III. Cerkev, šola, dom (14 p.), IV. Cesar in domovina (2 p.), V. Domačija (3 p.), VI. Basni, prilike in povesti (9 p.), VII. Veselje in trpljenje (4 p.), VIII. Smrt (5 p.), IX. Dalnje premišljevanje (4 p.) X. Resnice, nauki, uganka. Tu je izbrano veliko pesniškega blaga za našo mladino, kakor je znal pisati o svojem času jedino le Slomšek. Ne dvomimo,

da bo mladina rada segala po tej knjigi. Dostavljamo še, da 192 stranij obsezajoča trdno vezana knjiga stane za naročnike s poštnino vred le 30 kr., kar je pač takó neznatna cena, da so dražji vsi mladinski spisi večjih narodov. Vkljub temu ima to podjetje le okoli 650 naročnikov, da končuje prvo leto z deficitom 600 gld. — Tovariši, vzdravimo se!

Potrjena šolska knjiga. Ministerstvo za bogočastje in pouk je odobrilo z razpisom z dne 23. novembra 1895 št. 23941 II. preosnovano izdajo L. Lavtarjeve: Geometrije za učiteljske kot šolsko knjigo pri slovenskem pouku na učiteljskih. Knjigo je založila knjigotržnica Ig. pl.

Kleinmayer & Fed. Bambergova. Posamezni izvodi stanice broširani 1 glđ., vezani 1 glđ. 20 kr.

„Domača vzgoja“. Slovenskim materam, vzgojiteljicam, učiteljicam, vzgojiteljem in učiteljem po najboljših virih spisal Jakob Dimnik, učitelj v

Ljubljani. Izdalo in založilo „Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“. 1895. Cena 1 glđ. Lepa knjiga, kateri želimo, da najde pot v vsako slovensko obitelj.

Dopisi in druge vesti.

Iz Celja. (Okrajni šolski svet celjski) je v svoji seji dne 29. novembra t. l. napravil ternopredlog za učiteljsko službo na celjski okoliški šoli, priporočal definitivno nameščenje podučiteljskih služb v Vojniku, Št. Pavlu in Dramljah, imenoval gospoda Al. Schmidta začasnim podučiteljem v Št. Pavlu, pregledal in odobril proračune raznih krajnih šolskih svetov, ugodil rekurzu občine Velika Pirešica zoper sklep krajnega šolskega sveta v Gornji Ponkvi; izrekel na podlagi poročila gospoda c. kr. šolskega nadzornika pismeno zahvalno priznanje za izvrstne učne vspehe šoli šolskih sester v Celji ter šoli v Št. Pavlu, gospodu A. Brezovniku pa za njegov izvrsten referat pri letošnji uradni konferenci v Celji. Spoznal, da se naj napravi zaradi razširjenja celjske okoliške šole samo prizidek k sedajni šoli, mesto da bi se stavilo čisto novo šolsko poslopje.

Iz Št. Lovrenca v Slov. gor. (Blagoslovljenje nove šole). Kakor drugod, pomnožilo se je tudi v Št. Lovrenci število šolskih otrok za toliko, da so postale stare zaduhle, v zdravstvenem oziru do cela nepripravne šolske sobe tukajšne tri-razrednice že zdavna pretesne ter si je bilo treba omisliti novo šolsko poslopje za več razredov. In res — vrli Št. Lovrenčani so si zgradili novo štiri-razredno šolsko poslopje, čisto mirno brez vsakoršnih preprirov in nepravil, kakoršni so čestokrat drugod o takih prilikah. — S tem so pač najlepše pokazali, da so prijatelji šole in vrlo vneti za njo.

Novo šolsko poslopje postavljeno je na prav lepem prostoru, kakor bi si ga človek skoraj ne mogel lepšega želeli. Na vzvišenem terenu z lepo solnčno lego se ponosno ozira tje čez ostale šentlovrenške hiše.

Dasi je novo šolsko poslopje kot stavba že samo na sebi krasno, — tím krasnejše je še bilo dne 3. listopada, ko je bilo še poleg tega v praznične obleki, nakičeno liki najlepša nevesta — pripravljena sprejeti tudi najvišjega gosta. Raz ostrejša so ponosno plapolale razne zastave, med kojimi sta se odlikovali posebno cesarska in pa narodna po svojej dolgoti, segajoč blizo do tal. Na pročelji pa se je v zlatem blesku svetil okusno — in lahko rečem — prav umetniško izdelan napis: „Narodna šola“.

Že na predvečer omenjenega dne naznanjali so topiči daleč tje po pesniški dolini in širnem

ptujskem polji, da imajo drug dan šentlovrenčani nek poseben praznik, neko izvanredno slovesnost, na katero so tudi zares privabili dokaj gostov iz Ptuja in bližnje okolice. — Naenkrat zabučijo ob pol treh popoldne naši topiči posebno močno, zvonovi zazvone in šolska mladež s šolsko zastavo pod vodstvom domačih štirih učiteljev začne se pomikati iz farne cerkve proti novemu šolskemu poslopju. Procesijo je vodil domači čast. gospod kanonik z asistenco; za njim šle so belo oblečene učenke. Procesije udeležila sta se tudi dva odlične gosta in sicer g. okrajni glavar ptujski in g. nadzornik. Blagoslovljenje vršilo se je samo v jedni šolski sobi, ki je bila posebno okusno okrašena. Po končanem blagoslovljenji spregovoril je najpoprej gospod kanonik jako poučljiv nagovor, kažoč nam v njem, kako so se razvijale šole v starih časih, pridoč konečno tudi na domačo šentlovrenško šolo, ki se je v primeroma kratkem času že razširila v štiri-razrednico z novim šolskim poslopjem. s čim so pač liubi stariši spet najlepše pokazali, kako ljubijo svoj najdražji zaklad, svoje otroke. V zaključku svojega nagovora spomnil se je še našega največjega dobrotnika, velikega prijatelja in zaščitnika ljudske šole, prisvitlega cesarja Franca Josipa I., kličoč mu z zbranimi vred, ki se jih je kar trlo, mogočni trikratni „živio!“ Učenci zapoje cesarsko pesem. Nató nastopi g. okr. glavar ter v lepej slovenskej besedi izrazi svoje veliko veselje na krasnej novej šolski stavbi, izročujoč jo ob jednom v last krajnemu šol. svetu.

Potem še spregovori tudi do domačega učiteljstva nekatere tople besede, spodbujajoč jih, da bi ne upešali pri svojem sicer zelo težavnem vendar vzvišenem delu — ampak neumorno delali v prid in blagor mladine, v blagor celega naroda. Zdaj še nastopi g. okr. nadzornik navdušujoč v svojem govoru zbrano ljudstvo za šolo in ljoč jim pravo ljubezen do nje v njih srca s posebnim povdarkom, kakoršna bodi ti kršanska mati pri vzgoji svojega otroka in kojih načel se ti je držati, da bo tvoj najhen potomec enkrat srečen na svetu. Konečno oglasi se še tudi domači g. nadučitelj, ki si je, smelo rečem, glede na zgradbo novega šolskega poslopja pridobil neveljivih zaslug, za koje mu bođe gotovo enkrat Št. Lovrensko prebivalstvo iz srca hvaležno. Mimogrede le omenim da so krasne šolske zastave le sad njegove požrtvovalnosti, kakor sploh, da je bilo novo šolsko poslopje na dan blagoslovljenj a

toli okusno okrašeno — le njena zasluga, kačoč se poleg tega tudi kaj radodarnega, kajti čestokrat segnil je v svoj lastni žep ter pridejal, kjer je še kaj primanjkovalo. Zahvaljeval se je v prvi vrsti č. g. kanoniku za blagoslovljenje, gg. okr. glavarju in nadzorniku pa za visoko čast, ki sta jo blagovolila kazati se svojim posetom.

Po oficijelnem delu zbrali smo se okoli bogato obložene mize, kjer smo se do pozne noči navduševali z raznimi govori in napičnicami. Da je pa bil celi večer toli zabaven, priznavam, da so k temu pripomogli gotovo največ sosedje gg. učitelji tovariši in domača duhovščina. Čast jim! S. P.

Iz Ponikve ob južni železnici. (Lepo volilo.) Dne 25. novembra t. l. je umrl v Gradci naš domačin gospod Jurij Vrečko p. d. Oblakov iz Hotunja, po kratki bolezni v 53. letu svoje starosti. Bil je trgovec in hišni posestnik v Gradci ter je zapustil premoženja nad 200.000 gld.

Akoravno je živel v Gradci med Nemci več kakor 25 let, se vendar ni izneveril svojemu narodu. Kako je ljubil svoj narod in kako ljubezen je gojil do svojega materinega jezika, nam svedoči njegova, dan pred smrtjo notarsko narejena oporoka. V tej oporoki je volil svojo hišo v Gradci na glavnem trgu prekoroštni družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Hiša ima vrednost 50.000 gld. in na njej je vknjiženih samo blizo 12.000 gld. kot pri kupu prevzeti dolg. — Razven tega se je spominjal pokojnik v svoji oporoki tudi šole na Ponikvi, katerej je sporočil 2000 gld. itd. Blagodušno je obdaril tudi svoje sorodnike.

Razpis častnih nagrad.

Vedno glasneje se v novejšem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, naj bi Matica močnje gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor „Slovenske Matice“ po določilih „Jurčič-Tomišičeve ustanove“ **200 goldinarjev** častne nagrade izvorni povesti slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pól. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi **dve** častni nagradi **po 100 goldinarjev** dvema izvirnima povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovih pól, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi.

Spisi, ki se poganjajo za častne nagrado morajo biti takšni, da po obliki in vsebini ustrezajo umetniškim zakonom pripovedne književnosti v občé, poleg tega pa še književnim namenom „Slovenske Matice“ posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje „Slovenska Matica“ vsled § 12. svojega pravičnega reda

po 25—40 gld. za tiskovno póló. Rokopise je brez pisateljevega imena pošiljati odboru „Slovenske Matice“ do 1. julija 1896. leta.

Pisateljevo ime je pridejati rokopisu zapečateno in opremljeno z dotičnim geslom.

Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki, ki so se dozdej ogibali „Slovenske Matice“ — primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani dne 1. decembra 1895.

Fr. Levec,
predsednik.

E. Lah,
tajnik.

(Razsirila se boče) jednorazredna ljudska šola na Sladki gori v dvorazrednico in se je dotična stavba že oddala podjetniku.

(Novi šolski poslopji) se bodete postavili v Velikem dolu in Avberu v sežanskem okraji.

(Osobna vest). Okr. glavar dr. Ed. Hermann je imenovan deželnovladnim svetnikom pri dež. vladi koroški in zajedno referentom v administrativnih in ekonomičnih rečeh pri dež. šolskem svetu.

(Častne nagrade) je c. kr. dež. šolski svet štajarski pripoznal za hvalevredno in vspešno poučevanje v kmetijskem tečaji, in sicer **100 K** g. Gustavu Vodušeka v Trbovljah in **40 K** g. Ivanu Kunštiču v Sevnici.

(Premembe pri učiteljstvu) V Zibiki — na novo aktivirano 2. učno mesto — prišla je kot suplentinja gđ. Auer. — Gosp. Iv. Geršak ne suplira v Hrastniku, kakor se je to po pomoti poročalo v zadnji Pop. štev., ampak podučiteljsko mesto v Dolu pri Hrastniku. G. Josip Ravbar, začasni učitelj-voditelj v Zgoniku, je postal tam nadučitelj, g. Svitoslav Starec in gospod Ivan Burdijan sta postala na svojih mestih definitivna v Kobjaglavi in Koprivi; gospod Janko Štrukelj, učitelj v Dutovljah je šel na Devinščino pri Proseku, na njega mesto je došel gospod Ivan Kiferle, suplent v Škrbini, gospod Josip Macarol, učitelj Sreduje-Kambreški je dobil mesto v Avberu, gospod Alojzij Sonč, učitelj v Komnu je šel za 2. učitelja v Kostanjevico, gospod Josip Volkov, upokojeni učitelj, je dobil suplenturo v Zgoniku; gospod Matko Žgajnar, učiteljski pripravnik je dobil službo učitelja-voditelja v Velikem dolu; gospod Edmund Hrovatin, učiteljski pripravnik je dobil službo učitelja v Povirji; gđ. Ema Ličen učiteljska pripravnica je dobila službo III. učiteljice v Komnu. Povišan pride v I. plačilno vrsto jeden nadučitelj v sežanskem okraji, a mora c. kr. deželni šolski svet to določiti; v II. plačilno vrsto pa so prišli: gospod Anton Berginec, gospod Janko Štrukelj in France Vodopivec.

Razpis natečajev.

Št. 1971. Razpis učiteljske službe.

V tem okraji se s tem razpisuje mesto nadučitelja dvorazredne ljudske šole v Devinu s postavnimi dohodki III. plač. vrste, kakor določeni v dež. šol. postavah 10. marca 1870 in 4. marca 1879.

Prošnje s postavnimi spričevali učit. sposobnosti je vložiti sem-le do 8. januarija 1896 po predstavljenih oblastnijah.

Okr. šol. svet v Gradišči, 19. novem. 1895.

Oglas.

Obrok za vlaganje prošenj za službo učitelja-voditelja na naši petrazredni deški ljudski šoli v Trstu z letno plačo 800 gld., ki je bila razpisana do 20. novembra t. l., se podaljšuje do 10. januarija 1896. l. s pristavkom, da se bode učitelj-voditelj zavaroval za pokojnino letnih 500 gld.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 8. decembra 1895.

Vabilo k naročevanju.

Z blago pomočjo vrlih naših sotrudnikov in gmotnih podpornikov završujemo danes XVI. letnik „Popotnikov“. Dolžnost nas veže, da zahvaljujemo prve najiskreneje na njih obilnem trudu, druge pa na gmotni podpori. Ob jednom jih pa tudi prosimo, da nam ostanejo zvesti sotrudniki in podporniki tudi v bodočem letu. Naj nam nikdo ne odpade, pač pa naj se potruži vsak, komur je kaj na razevitu „Zaveze“ in njenega glasila, da nam privabi še kolikor toliko novih podpornikov v duševnem in gmotnem oziru. Le z združenimi močmi je mogoče kaj zdatnega doseči! Nikdo naj torej ne misli, da se lahko odtegne sodelovanju v tej ali drugej smeri, ampak vsak naj pripomore po svojih močeh k izvrševanju vzvišene naše naloge. Le tako smemo upati, da dovedemo naše glasilo na ono stopinjo, katero zahteva čast napredujočega slovenskega učiteljstva — zjedinjenje v dični naši „Zavezi“.

Zrno do zrna pogača,

Kamen do kamna palača.

„Popotnik“ bode izhajal tudi v bodočem letu v dosedanji obliki 10. in 25. vsakega meseca in se držal strogo svojega dosedanjega programa. Uredništvo ima pripravljeno že več zanimivih izvornih razprav iz peres odličnih sotrudnikov. Poleg tega pa se bodo nadaljevala pričeta dela gg. ravnatelja Schreinerja, dr. J. Bezjaka in prof. L. Lavtarja. Od novih del, ki pridejo v XVII. letniku na vrsto, imenujemo le „Učni načrt za domovinoslovje, zemljepisje in zgodovino po formalnih stopnjah“ in pa „O Schiessl-ovi metodi za spisje v ljudski šoli“, ki bode te seznanjali naše bralce z najnovejšimi nazori gledé na metodiko za te predmete.

Naročnina znaša kakor dosedaj

za celo leto gld. 3.—

„ pol leta „ 1.60

„ četrt leta „ —.80

ter jo je pošiljati upravništvu „Popotnika“ v Maribor.

One p. n. odbiralteje našega lista, ki so za letos ali celo od prej še z naročnino na dolgu, prav lepo prosimo, da se na konci leta svojej dolžnosti gotovo odzovejo. Če kateri odbiraltej ni katere številke zaključnega letnika prejel, naj reklamuje in takoj se mu bode ustreglo.

Vesele praznike in srečno novo leto!

Uredništvo.

Založništvo.

(Zaveza slov. učit. društev.)

Vsebin. I. Razvada pri šolskih veselicah. (J. Fischer.) — II. Leposlovje — izobraževalna sila. (Prof. Janko Košan.) (XIII.) — III. Cesarska pesem. (V. Pulko.) — IV. Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli. (L. Lavtar.) (IX.) — V. Društveni vestnik. — VI. Slovtstvo. — VII. Dopisi in druge vesti. — VIII. Natečaji. — IX. Vabilo k naročevanju.